

V hlavě mám tisíc synonym
a na jazyku slov, který neumím říct.
Tak prosím dej mi napít opory vodopád.

Jsi silná, nic tě nezlomí, nejtvrdší drahej kov.
Mí slunce a já měsíc.
Ledový tmavý měsíc,
ty umíš světlo mi dát napořád.

S tebou nezhynu,
máš oči z vltavínů.
V mém životě svítíš na cestu.

Skálo při mně stůj, duševní majestát.
Jen já mám právo z tvých pramenů sát.

V momentech citů spících, životních eskapád.
Kdy jsem se rouhal a lhal.
V kritických okamžicích jsi mě držela dál.
Kouzelná alchymie, z kamene mudrců,
stvořen byl drahokam.
Do tebe mojí krví náhrobek vytesán napořád.

S tebou nezhynu,
máš oči z vltavínů.
V mém životě svítíš na cestu.

Skálo při mně stůj, duševní majestát.
Jen já mám právo z tvých pramenů sát.

Nelituj skálo strážce můj,
zrovna, že jsem to to já.
Zahřej mě lávou naposled, napořád.